

ÁNGEL PELIGROSAMENTE BÚHO [DUELOS, ESPECTROS Y MATERIALIDAD]

06.07 - 24.09.23

MANUEL ALBA MONTES, PAULA GARCÍA-MASEDO, DUNCAN GIBBS, VIOLETA MAYORAL, ÁNGELA MILLANO, LETICIA SKRYCKY (exposició), JOSE BEGEGA, MARTA ECHAVES, ARIADNA PARREU, SABINA URRACA (publicació), ÁLVARO CHIOR (comunicació), AINHOA HERNÁNDEZ (performance)

A cura de Núria Gómez Gabriel

Espera.¹

El temps actual és un temps que es repeteix i es replega en si mateix. Un temps desarticulat, desconjuntat, desencaixat, dislocat, trastocat, assetjat i trastornat, desballestat, alhora desarranjat i boig. I en aquesta conjuntura temporal, matèria orgànica i inorgànica, visible i invisible, viva i morta o no-morta, participen indistintament en el fet expositiu. *àngel peligrosamente búho* dialoga amb els espectres del present, les seves vicissituds materials i les seves formes d'assetjament fantasmal mitjançant una confluència d'artistes, arquitectes i escriptors que comparteixen una mateixa orientació existencial: el trànsit i la impermanència. Aleshores.

***àngel peligrosamente búho* és una exposició fantasmal. On. Aquí. Aquí és ara. Ara es allí, gairebé una cosa, a punt de ser una altra cosa.**

Una invitació a habitar la temporalitat del dol. Un temps crip, tolit, degenerat i monstuós. Un estat afectiu juxtaposat al temps progressiu i mecànic de la modernitat. O com el dol està alineat amb una sensibilitat que busca proporcionar al temps una dimensió col·lectiva en comptes de productiva, repetitiva en comptes de lineal i reflexiva en comptes de progressiva. Una temporalitat del dol implicaria el cultiu de la capacitat d'estar-se quieta, escoltar i no estar segura d'una mateixa. O com.

***àngel peligrosamente búho* és una proposta ètica per a la desorientació. Potser.**

Per a una ètica de la desorientació caldria perdre el cos i amb el cos la perspectiva i amb la perspectiva la percepció de sentir-se a casa. Una orientació migrant. Mirar en dues direccions. Una casa perduda i un lloc que encara no és la llar. Les línies rectes del disseny es trenquen i cauen, prolonguen el cos, creen nous contorns per un efecte desorientador que fa que sentim els llocs familiars com punts de pressió als timpans, d'ofec o asfíxia, d'obligació a la renúncia d'una mateixa. En la desorientació es reconfiguren els límits i apareixen altres línies de disseny més enllà de les línies rectes que configuraven la perspectiva inicial. On.

***àngel peligrosamente búho* és una ecologia queer. Tal vegada.**

Torça. Escapa. Com l'espectre, una visibilitat furtiva. No podem fixar-lo al nostre enteniment perquè és un moviment que oscil·la entre els llindars de l'entre. Entre temps. Entre mons. Mons dins de mons. Emblèmics de mons. Imperceptibles i impermanents. Intimitats i semblances. Estranyes diferències. Una ecologia fantasmal seria un marc narratiu que se centraria en imaginaris materials entorn de la natura i els dominis no humans. Escales múltiples de temps i espai. Cicles i transferències. Invisibilitat i carn. Sense malsons ni ecovenjances. Sense patrimonis ni pels segles dels segles, amén.

**ángel peligrosamente búho és una zona estètica.
Per ventura. Una de col·lectiva. No només.**

Imatges invertides. Com és a dalt, a baix. Voltes de l'inrevés. Pedres a les portes. Portes a les quals no pot accedir ningú. Miralls negres. Bassals d'aigua viral [ÁLVARO CHIOR]. Un trànsit de la matèria al símbol. De la vertical a l'horitzontal [ÁNGELA MILLANO]. Absències que el temps present no ens permet percebre però que són latents i en espera de ser activades. Futurs i passats d'una exposició que poden ser el material per construir un present. Si tota estructura és mutable i impermanent, cada present és diferent de l'anterior, fins al punt de no poder afirmar la consecució d'un temps estable i estanc. Sense angles de noranta graus [MANUEL ALBA MONTES]. Respostes petites. Sistemes limítrofs. Sons ambient [VIOLETA MAYORAL]. Veus llunyanes. Serpentes [AINHOA HERNÁNDEZ]. Materials de consistència variable i larvària [DUNCAN GIBBS]. Una font de calor. Un flux d'energia elèctrica. Vitalitats inorgàniques. Al·lògenes [LETICIA SKRYCKY]. Buides. Carregades Cortines transversals al pas. Salades [PAULA GARCÍA-MASEDO]. L'existència de qualsevol cosa és possible només perquè existeix tota la resta. No tot. Espera.

**ángel peligrosamente búho és un nom propi.
Verònica. Diuen.**

Apareix al setembre. La vera icona. Un llibre. Un traç. El rostre brut, dolorit, ensangonat que evoca tots aquells rostres desfigurats per enuig, ira, cridòria i maledicència. Com la ferida i el maltractament, havent passat a la imatge els traços d'engrut i mort, mereix l'atenció de totes aquelles que volem conèixer el seu estómac, eixugar la seva suor i beure la seva sang vivificadora. Verònica. Un missal contemporani que aplega una col·lecció de paràboles, microrelats, contes de por sobre petons i mossegades [ARIADNA PARREU]. Salts al buit [JOSE BEGEGA]. Llengüetes de foc [MARTA ECHAVES]. Cerimònies de neteja [SABINA URRACA]. Aquests contes ens acompanyaran en la tasca de pensar una ètica de la desorientació, el dol i la ferida. Picant al gust, desagradable, verinosa. Un estat mental o emocional que corca o rosega. Amargor. Ressentiment. Una ètica de la desorientació estarà sempre trastocada. S'aplica al temps actual. Pervers. Mortal i rosa. Diuen.

**confundo cielo chimenea humo
ángel peligrosamente búho teja**

¹ El plantejament d'aquest marc curatorial no hauria estat possible sense l'elaboració teòrica de les filòsofes i crítiques culturals que van aplicar una lectura feminista als estudis espectrals. Les premisses sobre el règim antifantasmal d'internet i els mitjans de comunicació, en què tot sembla estar a la vista i a punt per ser consumit, per part d'Avery Gordon; la metàfora espectral com a signe de la visió en les reflexions d'Esther Preen; la consciència política entorn de les ecologies fantasmals de Marianne Hoffmeister; les aproximacions al temps paralitzat i la temporalitat del dol en els estudis de gènere de Dana Luciano, i la política de la desorientació queer en la crítica cultural a les emocions per Sara Ahmed. Tampoc no hauríem arribat aquí sense el pensament material i les converses amb les artistes, arquitectes i escriptores que han format part de la comunitat del projecte curatorial *ángel peligrosamente búho* [duelos, espectros y materialidad]. Agraïm a l'equip de Barcelona Producció de La Capella l'acompanyament i el suport al llarg del camí.